

Änglarnas fall

Välkomna i Herrens namn. Ni är alla välsignade, mina kära vänner. Förra gången talade jag om hur ondskan kom till stånd. Den frågan har besvärat många människor som inte kan föreställa sig hur kärlekens gud kan tillåta att ondskan finns. För de vänner som är här för första gången föreslår jag att de läser de två senaste föredragen för att förstå kvällens föredrag, som utgör en fortsättning.

För att kort rekapitulera förklarade jag hur vissa av de skapade varelserna som hade utrustats inte bara med en fri vilja utan också med en viss makt, missbrukade den makten, långt innan den materiella världen existerade. Jag förklarade hur detta änglarnas fall, som det kallas, skedde gradvis som en långsam degenerationsprocess, varigenom allt gudomligt mycket långsamt och gradvis omvandlades till sin motsatta aspekt. Det skedde på så sätt en separation mellan de som hade missbrukat sin makt och de som inte hade gjort det. Jag har ofta sagt – och detta gäller alla varelser, andliga eller mänskliga – att era inställningar, era åsikter, era känslor och era tankar skapar andliga världar, även om ni kanske fortfarande lever på jorden. Var och en av er skapar den värld som kommer att vara er. Andarna som deltog i änglarnas fall skapade på samma sätt nya världar enligt deras förändrade inställningar, mörka världar som ofta kallas för helvetet. De disharmoniska och hatiska inställningarna skapade sådana former.

Det finns inte bara en möjlighet i detta avseende. Låt oss exempelvis föreställa oss att en individ i sitt fullkomliga tillstånd hade kärlekens stora styrka, den gudomliga kärlekens eld som särskild egenskap. Denna kärlekkraft skulle omvandlas till sin motsats och skapa en hatisk och ondskefull eld; en mycket disharmonisk slags eldig värld skulle därmed uppstå. Som ni ser, alla legender är alltså inte lika överkliga som de kan tyckas för er. Låt oss anta att en annan individ i sitt fullkomliga utvecklingstillstånd hade det kloka omdömet, lugnet och den obundna reflektionen som särskild egenskap. Dessa attribut skulle göra det möjligt för individen att främja den gudomliga skapelsen på ett särskilt sätt genom att denna speciella skaparkraft växer fram på sitt långsamma sätt. Riktad mot sin motsatta kraft, skulle den här kraften skapa en värld som består av iskall kyla, iskallt mörker och ödslighet. Det finns många fler möjligheter för hur de gudomliga attributens oändliga mångfald kan förändras till sina motsatser och skapa motsvarande sfärer i mörkrets värld, som också finns i en oändlig variation, precis som i den gudomliga världen. Dessa eldiga eller iskallt kyliga sfärer – i andlig bemärkelse, givetvis – utgör bara två exempel. Det finns

sfärer som består av slam och smuts, sfärer där ett intensivt lidande råder genom att det är överbefolkat eller genom isolering, och många, många andra slag.

Eftersom en av de viktigaste gudomliga aspekterna är den fria viljan eller friheten att välja, måste även den omvandlas till sin motsats. Den ande som var den första som gav efter för frestelsen att missbruka den här makten, den som ibland kallas Lucifer, Satan eller Djävulen, som påverkade andra att följa honom, skulle naturligt ha varit den första att befolka den nya världen som uppstod. Denna ande hade en fullständig makt över alla som följde honom och i motsats till Gud använde han den makten. Gud ger friheten att välja och detta har en djupare betydelse än de flesta av er inser. Med den friheten följer med nödvändighet möjligheten att missbruka den givna makten och att använda den i strid med de gudomliga lagarna. Om inte något val vore tillgängligt, skulle det inte finnas någon frihet och inte någon makt. Det kan inte finnas någon gudomlig lycka, i själva verket inte någon gudomlighet alls, om den inte kan uppnås eller upprätthållas genom ett fritt val. På samma sätt måste motsatsen till Gud och hans lagar vara att det fria valet förbjuds och att de starkare dominerar över de svagare.

Den här situationen skulle tyckas göra det omöjligt att rädda de fallna varelserna, för även om de skulle ha kommit dithän att de önskar gå tillbaka till Gud, skulle de inte ha haft makten att göra det eftersom härskarna i den mörka världen dominerade och hade makten över dem. Hur skulle å andra sidan Gud inte kunna bryta sina egna lagar och fortfarande rädda de individer som längtade efter honom? Om han skulle använda sin oändliga makt genom att upphäva den fria viljan och valet hos dem som bestämde sig för att använda den givna makten på sitt eget sätt, skulle han i själva verket agera från samma princip som Lucifer. Här mer än i någonting annat var det ytterst viktigt att upprätthålla den gudomliga principen, för endast om Gud förblev sann mot sig själv och sina lagar skulle det finnas en grundläggande skillnad mellan Guds vägar och Lucifers vägar. Eftersom det är Guds plan att varje varelse ska erkänna honom och vid någon tidpunkt komma tillbaka till honom utifrån ett fritt val och uppnå gudomlighet på nytt, var det absolut nödvändigt att han inte använder samma maktmedel som sin motståndare, även om hans syfte skulle kunna vara ett gott syfte. Det är inte ändamålet ensamt som räknas, utan även i hög grad medlen! Endast genom att förbli trogna dessa principer, skulle de mest envisa av de fallna varelserna en dag se den stora skillnaden mellan dessa två sätt att vara och förstå digniteten som finns i de gudomliga principerna, även om det innebär en väg av lidande för dem som önskar komma ut ur de självskapade olyckliga omständigheterna.

Eftersom livet i anden står i direkt relation till den inre harmonin, upplysningen och allmänna inställningen, kan andar som har blivit disharmoniska inte utan vidare placeras i en harmonisk värld på samma sätt som man kan resa till ett vackert land. I andens värld utgör landet både du och din skapelse. De en gång fallna andarna var därför tvungna att och behöver fortfarande uppnå

ett tillstånd där de återigen skapar harmoniska världar på ett naturligt sätt. Att detta endast kan uppnås genom samma långsamma utvecklingsprocess som änglarnas fall med dess degenerering är naturligt nog. Ni kommer nu lätt att förstå att detta måste ske i ett fritt val, så att frågor som ”Varför har Gud inte avskaffat ondskan?” inte längre behöver komma upp i era överväganden. Medel behövde å andra sidan bli funna så att individerna som ville återvända till Gud och följa hans lagar i stället för Lucifers, skulle kunna göra det inom ramen för Guds lagar. Den fria viljan skulle således inte kränkas hos någon, inte ens hos Lucifer själv. Detta är den stora frälsningsplanen där Kristus spelade en viktig roll. Jag kommer att tala om detta i större detalj nästa gång.

Mörkrets sfärer uppstod först där andarna levde under Lucifers herravälde. I början fanns det inte någon längtan efter eller förnimmelse av ljuset som de en gång hade ägt. Först efter att under en avsevärd tid ha smakat på den självvalda medicinen, det vill säga uppleva en ödelagd tillvaro, tog en vag längtan efter någonting annat – de visste inte helt riktigt efter vad – tag i vissa av dessa individer. Minnet av Gud och hans världar uttraderades givetvis i samma grad som disharmonin hade gjort sitt intåg, men det vaknade till liv igen under det att inställningarna förändrades. Det sistnämnda kunde dock endast ske som en ytterst långsam process. Andligt mörker upphäver kunskap, som utgör andligt ljus. Om man inte har någon andlig upplysning, måste man, precis som hos människor, arbeta andligt för att återfå glimtar av detta ljus. Den vaga längtan som först vissa och senare flera varelser kände, var tillräcklig för att frambringa en ljusglimt i deras värld, som om en avlägsen gryning förändrade världens konturer något. Kylan skulle inte vara riktigt lika kall längre, elden inte riktigt lika het längre, snusket inte riktigt lika snuskigt längre och ensamheten inte riktigt lika outhärdlig och hopplös längre.

När tillräckligt med andar kom in i det längtansfulla tillståndet och längtan ökade, var tiden mogen för den materiella världen så som ni känner till den att komma till stånd. Man kan säga att Gud skapade den materiella världen, och detta är sant, för ingenting kan skapas utan den gudomliga skaparkraften. Det är dock lika sant att den materiella världen också skapades av längtan efter något högre hos tillräckligt många andar. Världen som ni nu lever i är ett resultat av en önskan om att sträva högre. Här finns det betingelser där en andlig utveckling kan fortsätta och där ett fritt val för Gud kan göras – vilket är omöjligt i mörkrets världar. Denna jordiska sfär är med andra ord ett resultat av de fallna andarnas längtan. Och den är lika mycket ett resultat av längtan hos alla de varelser som förblev hos Gud och vars djupaste önskan alltid var, och alltid är, att bringa tillbaka sina bröder och systrar till Gud. Både de gudomliga världarna och mörkrets världar hjälpte därför till i att skapa denna jordiska sfär. Båda världarna har sitt inflytande och manifesterar sig i överensstämmelse med varje enskild persons inställning på detta plan som äger det fria valets makt. Den jordiska sfärens villkor och omständigheter är förstås annorlunda på grund av den nya materieformen; omständigheterna varierar å andra sidan i alla sfärer.

Långt innan de fallna andarna utvecklades tillräckligt långt för att födas som män och kvinnor, var den andliga livskraften först verksam för att skapa andra livsformer. Den ursprungliga livskraften som verkar och manifesterar sig i varje skapad varelse, skapade inte bara djur, växter och mineraler, utan också andra substanser som först inte hade någon jagmedvetenhet. Precis som en växt inte har någon jagmedvetenhet, så hade dessa substanser inte heller det. Hos allt fler varelser uppstod med tidens gång en längtan efter ljus. Detta utgjorde kanske den enda känslan som dessa varelser hade vid den tiden. Mycket gradvis uppstod människorna i en materiell form genom olika övergångstillstånd. När detta hände hade en betydelsefull fas uppnåtts. Detta var när den första strimman av jagmedvetenhet föddes eller återföddes eller vaknade på nytt. Fler och fler människor började leva på jorden. Det är bara när det finns en jagmedvetenhet, vilket innefattar att tänka och fatta beslut, som en utveckling kan ske. Alla livsformer som fanns före människorna har lett fram till denna punkt.

Ni alla vet nu att människor skapar sin andliga värld. Och på jorden där inflytandet från Guds värld också existerade, för första gången sedan änglarnas fall, hade de nu möjligheten att lära sig, att förändras, att vända sig till Gud och därmed skapa en bättre värld för sig själva både i materien och anden. De skulle gå till andevärlden efter kroppens död och även under sömnen när kroppen vilade. Från andevärlden skulle de ta emot inspiration och influenser av alla slag. Det är därför som utvecklingen inte kan fortgå snabbare, för alla inkarnerade individer var först så lågt utvecklade att de ständigt påverkades av sin egen sfär. Om inte Guds värld också hade varit verksam på denna jord, skulle det inte ha funnits någon skillnad mellan jordens sfär och en sfär i mörkrets värld.

Ni måste alla inse, mina vänner, att jag bara kan ge er en mycket grov skiss av allt detta. Detta berör de allra största frågorna, som inte fullt ut kan förstås av någon människa, för både det mänskliga språket och den mänskliga förståelsen är alltför begränsade. Jag brukar därför som regel inte ens tala så mycket om allt detta, eftersom det viktigaste för er är att lära känna er egen själ och utveckla den andligt. Människor har emellertid ofta funderingar kring dessa grundläggande frågor, inte bara i en ytlig nyfiken anda, utan i god tro. Och att vara okunnig och ha felaktiga idéer kring vissa av dessa saker kan allvarligt hindra er utveckling. Det är därför som jag har blivit instruerad att hålla den här serien av föredrag, även om vissa av er kanske ännu inte har en tillräcklig inre perception för att förnimma och känna sanningen och den djupa betydelsen av all denna information i allmänhet och även för era egna liv i synnerhet.

Hur manifesterade sig inflytandet från Guds värld? Skulle Guds änglar kunna vägleda och inspirera de människor som var inkarnerade från mörkrets sfärer? Detta skulle vara en omöjlighet, eftersom enligt den universella lagen måste den enskilda människan ta det första steget för att ta

emot hjälp från Guds värld. Hur skulle det steget kunna tas om hela väsendet fortfarande var så grovt att den inte hade någon aning om Gud, ingen aning om hans värld och ingen uppfattning om vad man skulle göra? Guds värld var å andra sidan medskapare till den här materiella jorden och hade således, enligt lagen om den fria viljan, rätten att manifesteras sitt inflytande på jorden. Svaret är att rena andar som var kvar i de gudomliga världarna inkarnerades hela tiden. Förvisso inkarnerades väldigt få i taget, men inflytandet från en enda sådan ande uppväger överlägset styrkan hos och inflytandet från hundra varelser i mörkrets värld. Andarna som inkarnerade från Guds värld tog med sig ljus, kärlek och visdom. De utförde ett stort uppdrag med sina inkarnationer på jorden och deras inflytande var mycket mer långtgående än vad det vid första anblick kanske såg ut som. När detta inflytande stadigt växte genom tidevarven, kunde de fallna andarna under sin inkarnation på jorden fritt välja vilken sida man skulle lyssna på: den sidan som nådde deras lägre natur eller den sidan som ständigt tycktes driva dem uppåt oavsett svårigheterna man stötte på. Genom ett sådant fritt val överträddes inte Guds lag vad gäller denna aspekt av livet.

En kommunikation med andevärlden skedde inte enbart genom vägledning och inspiration, utan genom – som alltid fanns och kommer att finnas – en mer direkt form av kommunikation, nämligen vad ni nu kallar medialitet i olika former. Kommunikation med de andliga sfärerna beror helt på vilken inställning, vilka mål och den allmänna utvecklingen som mediet och även de personer som använder kanalen, har. Under de tidiga epokerna kunde människor som var fallna andar inte ha någon annan kommunikation än med mörkrets värld. Men de rena inkarnerade andarna kommunicerade med Guds värld. Och detta uppvägs så starkt faran med och skadan av kommunikation med de luciferiska världarna att det verkligen var värt det. Om det kunde finnas en kommunikation med den ena världen, var en kontakt med den andra världen inom lagenligheten. Om det ena hade varit omöjligt, hade det andra behövt vara lika omöjligt. Det är förresten här som vissa människor gör ett stort misstag när de tror att all kommunikation med andra sidan är luciferisk och farlig och även hävdar att detta är den enda kommunikationen som är möjlig. Människans utveckling skulle inte kunnat ha fortgått överhuvudtaget i dessa tidiga epoker om inte de rena andarna som inkarnerade emellanåt inte skulle kunna ha upprättat en mycket direkt kontakt med Guds värld, från vilken sanningen kunde komma till mänskligheten.

För att ha denna fördel och förbli inom den gudomliga lagens ramar, behövde det finnas en jämlikhet så att varje individ skulle kunna göra ett fritt val. Ett jämlikt inflytande behövde komma från båda sidor. Detta innebar att det levde färre individer från den gudomliga världen på jorden, eftersom deras styrka alltid överväger och varar längre än onskans inflytande. Det fanns dock, särskilt under de tidiga epokerna, ett stort utbyte mellan den materiella världen och de luciferiska världarna. De mörka andarna hävdade att de var gudar och att de betjänade människor med allt möjligt stöd om de i sin tur följde vad de luciferiska andarna dikterade. Trots all denna skada och

fara, kompenserade den lilla kommunikationen som upprättades med Guds värld skadorna hundrafaldigt. De inkarnerade rena andarna hade tillräcklig upplysning inom sig för att sprida den gudomliga sanningen liksom de nödvändiga förutsättningarna för att vara i en kommunikation med Guds värld som instrument. För utan den mediala kontakten, skulle inte tillräckligt med sanning ha kunnat getts till mänskligheten. Även om de rena andarna inte hade något ont inom sig, tog kroppens materiella skal bort så mycket energi så att lärorna som kommer inifrån deras egna jag inte skulle ha varit tillräckliga. Sanningen spreds på ett sätt som mänskligheten vid varje särskild period var redo att ta in.

Detta pågick under en lång tid. Gradvis kom fler av de en gång fallna andarna in i ett tillstånd där de kunde erkänna Gud. Deras längtan blev medveten och meningsfull. Deras vilja kunde nu utvecklas för att övervinna de onda impulserna från sin lägre natur. Förändringen som började äga rum hade en mycket större verkan än vad som med lätthet kan inses. Inte någon av er förstår fullt ut att om en enda person utvecklas riktigt bra och gör det bästa som står i dess makt, hjälper den här personen inte bara sig själv, utan berikar en stor reservoar med den mest värdefulla kosmiska kraften. Detta kommer till slut att få en mycket avgörande verkan som kommer att spridas avsevärt, även om personen kanske inte ens ser ett fragment av den verkan. När människor förändras kanske de kan se några av effekterna i sin närmaste omgivning genom att märka hur deras medmänniskor plötsligt börjar förändras lite, på grund av den egna förändringen. Men människor kommer inte att veta, så länge de befinner sig på jorden, vilken långtgående verkan även den minsta ansträngning i den här riktningen har. Ingen sådan strävan är därför någonsin förgäves, mina vänner! Det är som om man kastade en sten i en stilla vattendamm. Det uppstår en ring runt den, sedan kommer fler och fler ringar, tills de sträcker sig så långt att dina ögon inte kan följa dem till den yttre periferin, men ringarna finns fortfarande där. Om en enda person övervinner en enda svaghet, utgör det den bästa hjälpen i den stora frälsningsplanen.

Nästa gång ska jag fortsätta härifrån och tala mer ingående om den roll som Jesus Kristus har spelat i frälsningsplanen.

Och nu är jag redo för era frågor, mina vänner.

FRÅGA: När man dissekerade Einsteins hjärna, fann man inga markanta anatomiska skillnader mellan hans hjärna och andra människors hjärnor. I en metafysisk bemärkelse, vad är hjärnan som den fysio-psykologiska bäraren för intelligensen och intellektet?

SVAR: Det här experimentet är det allra bästa exemplet för att visa att intelligensen inte finns i den fysiska kroppen. Förmågan att tänka, att skapa, har ingenting med de fysiska organen att göra, såvida det fysiska organet inte är skadat, givetvis, vilket skulle påverka den motsvarande subtila

kroppen. Jag tror att de flesta av er vet att allt tänkande sker i en av de subtila kropparna, precis som allt kännande sker i en annan subtil kropp. Allteftersom utvecklingen fortskrider, kommer de subtila kropparna att integreras och så småningom bara bli en: den andliga kroppen, där allt renat och fullkomligt tänkande och kännande kommer att ha integrerats i den sista, slutgiltiga och eviga subtila kroppen. Tills detta uppnås finns det en *uppdelning*, där varje funktion tillhör ett särskilt skikt eller en subtil kropp. Det fysiska skiktet har det fysiska livet i dess olika aspekter som sin enda funktion. Men att tänka och känna tillhör andra riken och sker därför i ett annat skikt eller en annan subtil kropp.

FRÅGA: Skulle jag kunna få höra några ord om bodhisattvor i relation till Jesus Kristus. Finns det något samband?

SVAR: Det finns inte ett samband på ett direkt sätt. Ordet du använder – vi har andra termer – betecknar en särskild slags individ i den gudomliga världen. Alla skapade varelser hade ursprungligen en särskild gudomlig aspekt, speciellt utvecklad, och syftet med skapelsen var att varje individ skulle komplettera skapelsen genom att främja andra aspekter genom en utveckling, så att en fullkomlighet skulle uppnås inte bara i en aspekt, utan i alla. Det är på detta sätt som skaparkraften skulle kunna ha använts av alla varelser, men användes bara av dem som inte missbrukade den här makten. En absolut fullkomlighet finns endast i Gud och i Kristus, som har det mesta av den gudomliga substansen. Fullkomligheten hos alla andra varelser är en relativ fullkomlighet, men den kan bli fullkomlig genom att de blir medskapare. De så kallade bodhisattvorna är individer begåvade med vissa särskilda aspekter av gudomligheten, där var och en representerar en olikartad aspekt. Den här aspekten utgör deras särskilda kraft som de hjälper till med i den stora frälsningsplanen, på mycket särskilda sätt och genom olika och speciella medel. Men tills planen når sin fullbordan, använder de rena individerna sina ansträngningar för att hjälpa andra med sina särskilda styrkor. Skapelsens plan kommer endast att nå sin fulla fullbordan när varje individ fullkomnar sig själv på alla sätt. Nu är bara Kristus, förutom Gud förstås, fullkomlig på alla sätt och har alla talanger helt utvecklade. Alla andra individer har sina egenskaper som de skapas med – Gud lämnar det upp till dem, det vill säga upp till oss alla – att själva fortsätta hans skapelse genom att utveckla alla andra egenskaper, aspekter eller talanger på ett fullkomligt sätt.

Det är alltså inte helt korrekt att säga att alla skapade varelser en gång var helt fullkomliga, så som det Absoluta är. Vi var fullkomliga på våra egna sätt som, förstås, alltid är relativt. Man kan vara fullkomlig inom ramen för sin nuvarande utveckling, men det betyder inte att man är absolut fullkomlig. Någon som är mycket lägre utvecklad än någon av er här, kan vara relativt fullkomlig jämfört med andra som kan förväntas mer av. Fullkomligheten förblir alltså relativ så länge som skapelsens plan inte är uppfylld, förutom hos Gud och Kristus. Och detta borde svara på din fråga,

för de individer du nämnde är bara fullkomliga på vissa sätt, medan Kristus är fullkomlig på alla sätt.

FRÅGA: Förra gången svarade du på frågan om viljekraft och självkontroll. Jag tror att det är viktigt att se sig själv i sin sanna verklighet för att uppnå en självförståelse för att förbättra sig själv. Men hur kan man uppnå den självkänndomen?

SVAR: Detta är en mycket bra och mycket viktig fråga. Jag talar förstås en hel del om detta ämne med mina vänner som jag arbetar med privat och jag har emellanåt också tagit upp det i allmänna föredrag, men detta är så grundläggande och viktigt att det inte kan betonas tillräckligt.

Som du helt riktigt säger behöver du ha, innan viljekraften och självkontrollen kan stärkas, en viss självkänndom för att få en klar och tydlig uppfattning om varför du vill utveckla dina egenskaper, vad ditt mål är och i vilken riktning viljekraften och självkontrollen ska användas.

För att ha viljekraft, måste målet vara tydligt i ditt sinne, men för att ta reda på dina sanna mål och önsknings, och viktigast av allt, för att få självkänndom, behöver du definitivt en viss viljekraft redan från början. Processen fungerar således på båda sätten. Det första steget i rätt ordning är att fastställa vilka problemen är, varför det är nödvändigt att ha en självkänndom. Vad är dess fördelar? Hur mycket kostar det att uppnå den? Vad är nackdelarna med att inte ha den? När du väl har en klar förståelse av det, kan du fatta rätt beslut. Du kommer att få en klar förståelse om du bestämmer dig för att tänka på det objektivt, där du bortser från motstånd som finns i din lägre natur. Allt du behöver göra är att inte dra dig undan från problemet och tänka igenom sakerna fullt ut. Detta är inte så svårt; det kräver bara lite mod och visdom.

Alla har i någon mån mod och visdom inom sig och det handlar bara om att låta det träda fram. Liksom med viljekraften, handlar det även här om att bestämma sig, om att besluta sig en gång för alla. Detta kan endast göras genom att alla sidor övervägs. Problemet med människor är inte att de inte kan göra det, utan att de undviker de beslut som rör deras inre liv. De flyr undan från dem för att de anar att det kan vara obekvämt; de föredrar att täcka över frågan i stället för att se den med klara ögon och med ett öppet, opartiskt sinne där man inte daltar med det lata jaget som tycker om att vältra sig i träsket där man bara ger sig hän. Detta *varför* att ta sig besväret och utstå obehaget att erhålla en självkänndom behöver alltså fastställas.

Dessa frågor är inte så svåra att besvara, åtminstone inte för en person som vet att Gud finns, även om många aspekter av Gud och hans skapelse fortfarande ignoreras. Även om din övertygelse är svag, men du följer tanken till dess slut, måste förståelsen komma att det är nödvändigt att utveckla sig själv. Och den utvecklingen kan inte ske utan självkänndom. Självkänndom är det

enda som verkligen räknas, mina vänner! Ingenting annat är till någon nytta, ingenting annat kommer någonsin att frambringa din utveckling och göra det möjligt för dig att ha en sann tilltro och sann kärlek, till Gud över allting annat och till dina medvarelser så som till dig själv. Du måste börja med dig själv innan du kan uppnå den frihet och harmoni som ni alla längtar efter i ert innersta väsen. Oavsett vilken väg du väljer, om den inte innehåller en fullständig självkänedom eller inte gör den till en betydande förutsättning, kommer du inte att uppnå något, oavsett hur mycket du lär dig och läser och gör det ena eller andra. Ingenting av detta räknas om man inte använder kunskapen om själen som förvärvas när man följer självkännedomens väg.

Hur kan då detta åstadkommas? Det är förstås inte lätt. Men dess belöningar är de rikaste, för denna väg är den enda som kommer att ge dig befrielse. Det är alltså bara logiskt att det inte kan vara lätt. Det innebär först och främst att kunna ödmjuka sig själv. Ingen gillar att höra det, mina vänner. Egenvilja och ego och fåfänga finns i varje människa och utgör de starkaste hindren för fullkomning, tilltro, harmoni och kärlek. Oavsett vilka de olika individuella bristerna möjligen kan vara, så gäller detta för var och en som går igenom cykeln av inkarnationer, med andra ord, den som inte är en ren ande. Om du vill erhålla självkänedom, måste du först försona dig med idén: ”Jag måste göra det som är svårast för mig”. För det är nyckeln. Om det svåraste för dig är att visa att du har en svaghet, då är att visa den precis vad din själ behöver för att kämpa sig fri från sina kedjor. Eller om det är svårt för dig att ge upp din fåfänga eller din själviskhet, då är det detta som du ska hoppa in i – frivilligt, för att du väljer det, inte för att livet tvingar dig.

Saken är den, mina vänner, de gudomliga lagarna är skapade på ett sådant sätt att de saker som ni behöver kommer till er. Men det blir så mycket lättare om man möter dem halvvägs, om du självmant bestämmer dig för att ”Jag vill det, för uppenbarligen behöver jag det” och sedan själv kliver in i det. Om livet tvingar eller pressar dig in i det, mot din vilja, blir det inte bara så mycket svårare, utan det kommer tillbaka till dig om och om igen, tills du genom självkänedom har lärt dig att du behöver det som livet ger dig och att själv frivilligt bemöta det. Lärdomen kommer då att tillägnas och livet kommer att ha andra saker att erbjuda dig. Ju mer du renas genom den här processen, desto mindre behöver du obehagliga upplevelser. Eller snarare, det som brukade tyckas vara obehagligt kommer inte längre att vara det. Ni kan inte undvika det som ni behöver, det kan jag försäkra er om. Innan du självmant har bemött det, med insikten om och förståelsen av dess nödvändighet för din karaktär, upphör det inte. Jag ber er att komma ihåg det, alla ni.

För att få självkänedom kan du till exempel sätta dig ner och fråga dig: ”Vad är svårast för mig att göra i mitt dagliga liv?” För vissa av er kanske det svåraste är att erkänna sanningen, av olika anledningar. För någon annan kan det vara förödmjukande att visa sig som man är utan en mask och utan överlägsenheten som man försöker imponera andra människor med. För ytterligare en annan kan det vara svårast att vara oansenlig, att förbli i bakgrunden, för en annan att ge något,

vare sig det är materiellt eller andligt. Alla har olika svårigheter och var och en av er kan få reda på dem relativt lätt, om ni verkligen försöker. Man behöver inte tänka väldigt långt; tänk på din omedelbara verklighet, ditt liv just nu. Betrakta varje dag som passerar ur den synvinkeln. Och efter några försök och en viss träning kommer ni att se era reaktioner på ett annat sätt, jag försäkras er. Ni kommer att lära er att lägga märke till känslomässiga reaktioner som ni tidigare hade varit helt omedvetna om.

Era omedelbara yttre problem är bara verkan av någon orsak som är dold för er, men inte så djupt att ni inte så lätt skulle kunna känna igen den om ni bara praktiserade det jag säger här.

Sambanden kommer då att visa sig så tydligt framför er, att ni kommer att bli chockade över er själva för att ni inte har sett allt detta tidigare. Att se sambandet mellan era problem och deras orsaker, som ni undermedvetet, dock avsiktligt, hade tryckt undan från er medvetenhet, kommer att ha en lyckosam effekt på er. Det kommer att göra dig lycklig på det sätt som bara sanningen kan. Det kommer att frigöra latenta möjligheter och läkande krafter för din kropp och själ. Om du upplever detta regelbundet, då kan du vara säker på att du är på rätt väg. Men eftersom frestelsen att lägga allt detta åt sidan alltid är så stor, bör du vara beredd att brottas med den varje gång på nytt. Efter en tid kommer den här frestelsen att upphöra. Men i början kommer det att krävas en avsevärd ansträngning att vara på din vakt mot ditt lägre jag som försöker kväva din andes strävan. Du kan vara förloraren om ditt yttre jag tillåter alla ”orsaker” som ditt lägre jag försöker dig med. Jag talar förstås här mycket generellt, inte bara för att svara på en personlig fråga. Detta gäller för alla.

Gör en lista över dina brister. Om du bara kan komma på två eller tre, då har du bevis på att du inte känner dig själv. Och då kan du utnyttja möjligheten att rena och lära känna dig själv genom att göra det som först verkar vara så svårt. Be människorna omkring dig att berätta vilka dina brister är. Detta ger dig kunskap om dig själv och lär dig den ödmjukhet som du behöver. Så länge det är svårt för dig, är det ett talande tecken på att detta precis är vad du behöver som mest. Om det är lätt för dig, om du inte känner förargelse, motstånd eller någon form av tyngd inom dig, då är det inte viktigt längre. Det spelar ingen roll vad du försöker säga till andra; det som spelar roll är hur du känner när någon berättar om dina tillkortakommanden. Om du kliniskt observerar vad du känner när det händer, om du inte vill lura dig själv kring det, kommer du att veta var du står andligt. Detta är det enda sättet man kan bli riktigt obunden, mina vänner. När dina egna brister i andras ögon inte längre spelar någon roll, när din förödmjukelse inte längre spelar någon roll, är du obunden – inte när du undviker de saker som stör dig.

Detta är svårt, åtminstone i början, och alla kanske inte är redo för det. Vissa kan behöva mer tid, mer kunskap, fler vändor i periferin innan de verkligen kan gå på denna väg; men den som gör det blir verkligen fri. Gud kommer att hjälpa dig genom alla de fortsatta stadierna i ditt

självförverkligande om dessa första steg tas. Mitt råd är alltså detta: Fundera först på vad som, i relation till andra människor, tycks vara svårast för dig. När du har tagit reda på det, överväg vilken egenskap hos dig som detta är kopplat till. Och bestäm dig sedan för om du verkligen är redo att övervinna det som håller dig fastkedjad på detta sätt, inte bara för din egen frihets skull, utan för Guds skull, för din egen andes skull, för ditt högre jag, för din utveckling, för den kärlek som du endast då kan ge och ta emot, för din fullständiga uppfyllelse. Är du redo att göra det? Hur många av mina vänner här är det?

Och då, om ni har bestämt er med ett stort och helhjärtat Ja, behöver ni er viljekraft, mina kära vänner. Ni kommer att behöva viljekraft och självdisciplin för att bekämpa alla era brister, vilket aldrig kan hända genom att trycka in dem i det undermedvetna, genom att bara täcka över dem så att de inte syns på ytan. För tro inte att något som du är omedveten om inte finns. Processen att avlägsna bristerna, vilket är nästa steg efter självkännedom, är en helt annan process. Kortfattat är processen denna: Betrakta först dig själv som du verkligen är utan fåfänga, utan att vilja vara bättre eller mer än du är vid den här tidpunkten. Inspektera helt enkelt och vänj dig vid att se dig själv var du verkligen är och inte var du vill vara.

Acceptera din tillfälliga verklighet av två anledningar: 1) Du måste vara osentimental och inte störd över vad du är innan du kan förändra dig. Detta kräver den nya vanan att se dig själv tydligt, utan några falska motiv och ursäkter och utan blindhet, under en period. 2) Detta kommer också att lära dig den nödvändiga ödmjukhet som är en avgörande förutsättning för att utvecklas andligt och vara sant obunden. Att acceptera dig själv som du är betyder inte att du borde förbli på det sättet. Det slutgiltiga målet måste vara att förändra de negativa egenskaperna, men detta kan inte göras innan du helt har accepterat stadiet som du befinner dig på. Observera därför dagligen dig själv när och hur dina brister kommer till uttryck, inte bara utåt, utan även i dina känslor. Genom att observera dina reaktioner, lär du dig att konstatera hur långt du måste komma mot att acceptera dig själv utan försköning.

Efter det att detta stadium har bemästrats, kan nästa börja: genom att meditera över vad motsatsen till en viss brist är och hur du skulle kunna reagera och känna om du redan hade uppnått transformationen. Om du troget gör detta ett tag och ber Gud om inspiration, hjälp och styrka, kommer du att börja känna annorlunda. Dina nya inre reaktioner kommer att lämna dig så fri, göra att du känner dig så underbar! Du kan också meditera över på vilket sätt var och en av dina specifika brister utgör ett direkt hinder för att kärleken ska vecklas ut. För varje brist utgör precis det. Den suddar ut kärleksen i själen. Om du fortsätter på detta sätt, kommer Gud att inspirera och vägleda dig, det kan du vara helt säker på. Detta är, som jag nämnde, en svår väg. Men välsignade är de som tar den, som har modet och visdomen att göra det.

Jag vet, mina vänner, att jag har gett er en stark medicin. Ingen tycker om att höra dessa saker. Det skulle vara så mycket trevligare att höra det som är lätt eller som är opersonligt. Men det skulle tyvärr inte svara mot sanningen. Och eftersom jag är en ande av sanning, av Guds värld, måste jag ge er sanningen, oavsett om den är bekväm eller inte. Bitter som medicinen kan vara, tror jag att om ni öppnar era hjärtan, kommer ni samtidigt att känna kärleken jag har för var och en av er. Kärlek kan inte komma från någon annan sida än från den sida som Guds värld utgör. Och ni bör aldrig vara tacksamma mot någon annan än Gud. Oavsett om det är genom mig eller genom en annan ande i Guds värld, oavsett hur mycket du får hjälp, är ingen skapad varelse *någonting* utan Gud. Ju högre utvecklad en varelse är, desto mindre kommer den att vilja ha ära och beundran. Det tillfaller endast Skaparen, utan vilken vi är ingenting. Detta gäller för oss andar lika mycket som för er människor. När du åstadkommer något – vad det än kan vara – inse att det bara är genom Guds nåd som du kan göra det, inte genom dig själv. Ensam är du ingenting. Och den högst skapade varelsen i tillvaron, Kristus själv, har sagt det, gång på gång.

FRÅGA: Jag förstår att när vi inkarnerar på jorden har vi vissa begränsningar i vår andliga utveckling. Är det möjligt att överskrida dessa, att gå längre än de begränsningar som är satta för oss?

SVAR: O ja. Jag ska dock säga detta: Du kan inte uppnå allt i en enda inkarnation. Det skulle vara omöjligt. Men du kan utan tvivel bryta begränsningarna. Detta sker ganska ofta. Det kan bara ske genom det jag som har förklarat i svaret som jag gav tidigare vad gäller denna väg som är ädlast av alla. Om en person verkligen har viljan och om den viljan omsätts i praktiken, kommer begränsningarna att träda tillbaka och mycket mer kan uppnås i ett liv. Det du kan uppnå i en inkarnation genom att ta denna väg skulle kanske annars behöva tjugo inkarnationer. Detta är skillnaden. Detta exempel bör ge dig en uppfattning om din makt att bryta begränsningarna.

FRÅGA: Men alla leds inte till den här vägen. Det finns miljoner människor som inte leds till den...

SVAR: Detta är, för det första, inte den enda möjligheten att ta en väg som denna, min kära vän. Hjälpen som en direkt kommunikation med Guds andevärld kan ge, är visserligen en mycket värdefull hjälp. Men alla som har även den minsta möjlighet att ta denna väg kommer att ledas på något sätt, någonstans till rätt ställe, antingen till en person eller en ande, så att han eller hon kan ta emot det nödvändiga materialet att arbeta med. Det kan vara genom en kyrka eller genom en särskild lärare eller genom en ande eller genom en mycket stark direkt kommunikation genom inspiration. Andarna ser var möjligheten finns; de ser om önskan finns där eller om den kan väckas och de kommer att vägleda i överensstämmelse med det. Alla kommer att få precis vad de behöver, det kan ni vara förvissade om.

Problemet uppstår aldrig att någon som är redo för denna väg kanske inte får möjligheten att hitta den. Detta finns inte, mina vänner. Den gudomliga världens lagar verkar på ett alltför noggrant sätt för det. Problemet är mycket snarare att en stor andel människor som skulle kunna ta denna väg och som leds till där de skulle kunna göra det, i slutändan inte gör det. Guds värld försöker ofta om och om igen och erbjuder olika möjligheter, men essensen förstås aldrig, för att människor inte vill förstå den. Titta bara på er egen krets – och det är liknande överallt – många fler kommer än som stannar och faktiskt tar denna väg. Tro mig, detta sker inte på bekostnad av andra som kanske inte har sådana möjligheter. Oavsett om det är här eller någon annanstans, kommer bara en handfull utav hundratals att verkligen och sant ta denna väg. Varje stor person, lärare, präst – all kommunikation med Guds värld – kommer att förmedla samma sak: många människor vägleds till dem och en liten, liten del kommer att uppfylla syftet med den vägledningen. Den stora majoriteten av mänskligheten är dock inte redo att ta denna svåra väg mot fullkomning. Om de i detta liv bara lär sig tillräckligt för att bli en bättre person, att acceptera att Gud kanske finns trots allt, kan det förbereda dem för denna väg i nästa inkarnation. Så, som ni ser, andevärlden ger i själva verket fler människor möjligheten, när minsta chans är förhanden, än det finns människor som tar tillfället i akt. Ni kan vara säkra på att de som inte vägleds någonstans har antingen ingen önskan, ingen verklig förståelse eller inte heller den mest avlägsna möjlighet i det här livet att förändras i detta avseende, eller har redan hittat vad de behövde och vad som är bäst för dem i den här inkarnationen.

FRÅGA: Skulle du vilja klargöra skillnaden mellan själen och anden?

SVAR: Anden utgör den slutgiltiga varelsen, den oförstörbara varelsen som lever för evigt. Själen utgör en av de subtila kroppar som, i slutändan, kommer att sönderfalla. Är det klart, förstår du det? Jag tror att vad du vill veta är hur dessa båda manifesterar sig, så att du kan veta vilken som är vilken. Är det vad du menar? [Det stämmer.] Att få anden att medvetet manifesteras sig är förstås inte lätt. Detta kan bara ske när den andliga utvecklingen har nått en viss punkt, när ett genombrott har uppnåtts i en persons högre jag. Då kommer du att känna att något tänker inom dig, leder dig, sänder dig budskap, ger dig en djup och obestridlig kunskap – och allt detta kommer inte från ditt hjärnområde där ditt normala tänkande äger rum, utan från området för ditt solar plexus. Din själ manifesterar sig emellertid i ditt känsloliv, i dina känslor och i ditt undermedvetna. Även för att bli medveten om dina känslor är en avsevärd självkänedom nödvändig. De flesta människor är omedvetna om sina verkliga känslor och känslomässiga reaktioner och är således slav under dem; de bemästras av dem, i stället för att styra och bemästra dem. För att uppnå detta bemästrande är självobservation, objektivitet och självkritik helt nödvändigt. Om det jag rekommenderade i kväll i mitt andra svar följs, måste detta leda till först en medvetenhet om själen och sedan till en medvetenhet om anden.

Jag kommer att svara på resten av frågorna nästa gång, mina vänner, för vår tid är ute. Jag ber er alla, särskilt de som har kommit hit för första gången: Var inte alltför förhastade i era slutsatser. Detta är ett så stort ämne, nytt i många avseenden även för vissa av mina vänner som deltar mer regelbundet – och det kan ta lite tid att anpassa sig till nya perspektiv. Blockera inte ert seende genom förhastade slutsatser; tänk allvarligt och noggrant och låt inte era omedvetna känslor spela er ett spratt genom att fördunkla ert omdöme. Ta er i akt för det, för ni kan allvarligt skada er själva.

Guds välsignelser går till var och en av er. Ta in denna välsignelse i er medvetenhet, så att den kan hjälpa er i era beslut, så att den kan stärka er för att känna igen Guds vilja och agera i enlighet därmed. Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21